

NGÀY VỀ CHỖN CŨ

HUỖNH VĂN CỬA

Ra Khỏi “nhà tù lao cải”, Chúng tôi mượn chiếu nằm ngay trước quầy vé từ sau nửa đêm hôm trước, nhưng sáng sớm, khi nhân viên bán vé xe đò bắt đầu làm việc thì những ai có giấy “giới thiệu” của cơ quan nhà nước đều được ưu tiên mua vé và lên xe trước. Sau đó họ mới giải quyết cho chúng tôi và những người trải chiếu nằm “xếp hàng” qua đêm chờ mua vé chuyển xe sớm nhất.

Khi đến lượt chúng tôi “được” lên xe thì tất nhiên chỉ có hai hàng ghế sau cùng là còn chỗ trống. Sao cũng được! Có chỗ ngồi là tốt rồi! Anh bạn Hoàng Ngọc Ẩn và tôi không hện mà nện, cùng im lặng ngay khi ngồi xuống ghế.

Có lẽ anh bạn đồng hành kiêm đồng cảnh đang nghĩ về hai ngày qua như tôi không chừng. Cảm giác nôn nao khi xe vừa rời khỏi bến cũng là nguyên do khiến chúng tôi đốt thuốc liên tục.

Thay vì theo quốc lộ 1 để rời Nha Trang, tài xế rẽ qua hướng biển. Lại một phen bồi hồi khi xe chạy dọc theo đường Duy Tân để bác tài ghé ngang Ty Bru Điện lấy

Chợ Đầm Nha Trang

thư và bưu kiện.

Phố xá Nha Trang vẫn còn chìm trong màn tối vì chỉ mới 6 giờ sáng nhưng đã có chút hừng đông vương ánh sáng từ phía sau vòm tối ngoài khơi. Phố biển còn ngái ngủ nhưng lòng người thì đã miên man ngay khi xe lăn bánh ra khỏi bến.

Hòn Chồng Nha Trang

Đường phố thân quen vẫn còn đó nhưng con người và sinh hoạt thì có vẻ như gượng gạo và vô hồn. Cảnh náo nhiệt ở bến xe đã không còn. Sức sống của Nha

Trang cũng đã biến mất sau những gương mặt gần như lãnh cảm và xa xăm trên những con đường xe lăn bánh qua. Bụi ngùi quá đổi!

Nha Trang đã khuất dạng. Không bao lâu sau, Cam Ranh cũng trở thành những vệt mờ phía sau lưng với cảnh núi, trời hòa điệu trong vùng sáng của màu nắng ban mai.

Con đường quen thuộc của ngày nào dập dìu xe cộ ngược xuôi nay đã vắng vẻ đến không ngờ. Hình như nơi nào cũng mang một sắc thái tương tự trong suốt đoạn đường hơn 600 km mà chúng tôi đã đi qua.

Mọi thứ, từ cảnh vật đến con người, đều như trong hoạt cảnh của một khúc phim chiếu chậm. Cuốn phim của định phận trong đời người cứ thế mà trải dài trước mắt chúng tôi và nhòa nhạt hai bên đường.

Tiếng xe cộ đủ loại đang lưu thông, tiếng bánh xe nghiền trên mặt lộ, tiếng gió ù tai át cả lời trò chuyện trong các hàng ghế là thế giới quen thuộc mà hành khách trên những chuyến xe đò thường nghe thấy. Nhưng bây giờ, đó chỉ là

tiếng động, là âm thanh vô cảm thoảng qua tai mà thôi!

Đúng là “*người buồn, cảnh có vui lây bao giờ*”! Chúng tôi ngồi im lặng khá lâu. Mỗi người thả hồn theo dòng suy tưởng của mình. Thỉnh thoảng mới có vài câu trao đổi, đa số là để kể cho nhau nghe về những kỷ niệm mà mỗi người đã có với những đoạn đường hay thị tứ thân quen mà chiếc xe lướt qua hoặc rề rà lăn bánh theo nhịp giao thông trên lộ. Buồn làm sao!

Chuyến xuôi Nam mang thật nhiều hình ảnh rất đậm nét trong tôi bởi quang cảnh ven đường hãy còn mang dấu ấn của những ngày xưa thân ái, nhưt là khi đến Phan Rang.

Nhìn giáo xứ Hộ Diên nằm sau mấy bờ ruộng lúa mà nhớ ngày đổ đèo Ngoạn Mục bằng xe Honda với thằng bạn vốn là con của người chủ căn gác trọ trên Đà Lạt.

Chuyến du lịch tốc hành chỉ trong một ngày thôi, nhưng Ninh Chữ, Tháp Chàm rồi Đa Nhim đã hằn nét trong ký ức của một sinh viên sau đúng mùa học đầu tiên của thời Đại Học.

Hôm đó, buổi trưa của một ngày lập đông trên cao nguyên, có hai chàng “đại học sĩ” cúp cua học buổi chiều thứ bảy rồi từ đại lộ Trần Hưng Đạo thả dài theo quốc lộ 11 để qua Chi Lăng, Trại Hàm tới Đon Dương, sau đó tắt máy cho chiếc Honda Srambler 68 thông dong thả dốc về xuôi.

N h ư n g
đèo cao,
dốc dài,
cua gắt
và cảnh

Đèo Ngoạn Mục

rừng núi hùng vĩ đã không làm hai chàng thích thú bằng lúc dùng xe ngay dưới hai đường ông dẫn nước không lồ bắt

ngang quốc lộ.

Vừa tránh nắng đã bắt đầu gay gắt, vừa nghe tiếng nước âm âm chảy ngay trên đầu tạo cảm giác như đang đứng nghe một đoàn công voa có thiết giáp hộ tống đang rầm rập lăn bánh. Trong một ngày trời mây quang đãng, cờ khỏ và màu trắng bạc của hai ống dẫn nước in đậm trên nền xanh của dốc núi và có thể nhìn thấy từ tận trên quốc lộ 1! Thú vị làm sao!

- Đang nghĩ gì mà cứ nhìn về phía mấy ngọn núi rồi thừ người ra vậy?

Tiếng anh Hoàng Ngọc Ân kéo tôi về thực tại. Vẫn chưa rời mắt, tôi đưa tay chỉ về phía đèo Ngoạn Mục rồi nói anh bạn đồng hành cố gắng nhìn ánh bạc đang lấp lánh trên màu xanh của núi rừng:

- Hai ống dẫn nước của đập Đa Nhim đó! Anh có thấy không?

Anh Ân nhú mắt, ngoái nhìn hồi lâu rồi lắc đầu. Tôi im lặng, lòng thầm nghĩ hay là tại mình nhớ kỷ niệm nên đã “thấy” hai ống dẫn nước đó chăng?

Khi xe qua Phan Rang một đoạn, vừa đến Nho Lâm- sát ranh giới Ninh Thuận và Bình Thuận- tôi kể cho anh Ân nghe về chuyến đi công tác chiến tranh chính trị nhằm giải thích Hiệp Định Paris của Đại Đội Sinh Viên Sĩ Quan chúng tôi từ Đồng Đế đến Bình Thuận vào ngày 19/11/1972.

Hôm đó, mọi người rất căng thẳng khi chờ L19 bay lên hộ tống về Phan Thiết cho an toàn vì đoạn Cà Ná - Tuy Phong là một con đường thẳng tắp với một bên sườn sườn núi cao, bên kia xanh tràn biển sóng. Quốc lộ 1 tại đoạn này thật vắng vẻ và khô khốc, là nơi các đơn vị của địch thường hay phục kích quân xa hay chặn xe dân sự.

Nhưng nhờ “Đầm già” L-19 trên không, an ninh lộ trình dưới đất, nên đoàn GMC đã không gặp nguy hiểm và từ đó thẳng một đường vượt các quận ven quốc lộ để đến chiều thì an toàn đổ quân ngay Tòa Hành Chánh tỉnh trong thị xã Phan Thiết.

Từ Tuy Phong về Phan Thiết cũng là con đường nhiều kỷ niệm khó quên, đặc biệt là một chiều Chúa Nhựt tắm nước suối Vĩnh Hảo ở quận Tuy Phong do thiếu tá Dụng Văn Đồi, quận trưởng quận Hòa Đa tổ chức nhằm khoản đãi thân nhân của chúng tôi từ Sài Gòn ra thăm và cũng để thắt chặt thân tình giữa các Sinh Viên Sĩ Quan với quân nhân các cấp trong Chi Khu và quận đường Hòa Đa.

Y đẹp của thiếu tá Đồi (cấp bậc và chức vụ sau cùng của ông là trung tá, quận trưởng kiêm chi khu trưởng quận Hàm Thuận) còn được thể hiện qua nhiều phong cách và

Hải Đăng Phan Thiết

những ưu ái, công khai cũng như tế nhị khác. Điển hình là trong một lần gặp gỡ riêng sau khi sự rụt rè và quân phong, quân kỷ đã dần dà nhường chỗ cho những tâm tình và truyền đạt kinh nghiệm trong quân ngũ, thiếu tá Đồi đã khích lệ đàn em bằng câu nói: “*Mấy em sẽ là cấp chỉ huy, sẽ như tôi sau này. Có khi còn khá hơn nhiều. Lo cho mấy em được cái gì hay cái đó là việc làm của những người đi trước như chúng tôi đây...*”

Đó là trong đêm tiếp xúc với vài gia đình thân nhân và “*Nghe mấy đứa Em sinh viên hát nhạc thánh phòng..*” ngay trong chiếc xe cứu thương đậu cạnh hội trường của Chi Khu hôm thứ bảy 09/12/1972 .

“*Nhạc thánh phòng*” mà ông nói, là những bài tình ca thời thượng và vài bản nhạc Pháp, Mỹ, Việt được ưa chuộng lúc bấy giờ, cùng với ngón đàn classique của một bạn Kha Sinh từ Sài Gòn ra Hòa Đa thăm chúng tôi.

Một tuần sau đó, là buổi họp mặt hàn huyên với một số gia đình thân nhân khác và lần này là màn văn nghệ bỏ túi với đàn thùng ngay trong hội trường trước khi ra Phan Rí Cửa xem Đại Nhạc Hội do nghệ sĩ Ngọc Phú tổ chức.

Một chuyện khác mà Thiệu Tá Đồi đã “*làm được gì cho mấy Em thì tôi sẽ làm...*” là việc cấp phép cho cả toán 20 mạng thay nhau về thăm nhà nhân dịp lễ Giáng Sinh năm đó (1972) mặc dù mới một, hai tuần trước, đa số đã gặp cha mẹ và anh, chị em.

Ngoài những việc có tính cách “tâm lý xã hội” này, thiếu

Quốc lộ 1 Qua Phan Thiết

tá Dụng Văn Đồi còn gián tiếp trang bị cho chúng tôi những kinh nghiệm thực tế của người lính trận bằng cách mỗi khi Ban 5/CK không lên lịch công tác cho chúng tôi đến nói chuyện về Hòa

Đàm Paris tại các xã, ấp thì ông gửi chúng tôi

đi theo những đơn vị Địa Phương Quân/ Nghĩa Quân đang hành quân gần Chi Khu để thu thập những kinh nghiệm căn bản cho đời lính trận: từ đội hình di chuyển cho đến cách bố trí theo từng địa thế, từ cách vượt ruộng khô hay khu vực trồng trái đến cách lục soát vườn, nhà hay lùm, bụi dày đặc quanh các thôn, làng.

Tất nhiên không thể thiếu việc đào hầm hố phòng thủ mặc dù những lần “thực tập” trước khi chính thức trở thành lính chiến đó đều được thực hiện vào ban ngày.

Thêm một nghĩa cử thật đẹp và đầy tình nghĩa khác của Chi Khu Hòa Đa dành cho chúng tôi là vợ chồng người chủ Câu Lạc Bộ trong Chi Khu đã “can đảm” cho cả chục mạng trong nhóm công tác CTCT chúng tôi ký sổ đến ngày cuối cùng mà không sợ bị quỵt nợ. Tờ mandat kèm trong thư cảm

on gọi từ Qui Nhơn hai tuần sau đó có lẽ đã làm cho những tâm hồn yêu văn nghệ của Chi Khu Hòa Đa càng nhớ thêm những đêm hát hò hầu như “không có giới nghiêm” ngay trong câu lạc bộ, sát cạnh hội trường kiêm phòng họp của Chi Khu. Thật khó quên thay!

Mặc dù chỉ sinh hoạt tại quận Hòa Đa đúng 2 tháng, nhưng kỷ niệm về những ngày công tác tại Bình Thuận luôn là nguồn hoài cảm thật dễ thương mỗi khi mùa đông lại về.

Nếu không có tai nạn “giao thông” (kết luận của Quân Cảnh Sông Mao) ngày 19/1/1973, thì những ngày công tác quả là tuyệt vời về mọi mặt!

Chuyện xảy ra khi đoàn GMC đưa chúng tôi cùng Đại Đội SVSQ từ Phan Thiết về lại Đồng Đế chạy đến con dốc Lương Sơn thuộc xã Chợ Lầu của quận Hòa Đa, thì chiếc L19 khi lạng xuống thật thấp để quan sát và bảo vệ đoàn xe, đã bất ngờ bị trục trặc máy móc nên lướt ngay trên chiếc GMC của chúng tôi và móc cánh phải vào mui xe rồi lật úp bên vệ đường.

Chiếc GMC vô sự nhưng 5 SVSQ thì bị cánh máy bay “vót đầu” thật ngọt. Một bạn qua đời vài ngày sau đó. Bốn người còn lại cùng với người phi công và quan sát viên của chiếc L-19 đều dần dà bình phục sau một tuần điều trị tại Quân Y Viện Nguyễn Huệ- Nha Trang.

Hôm đó, ngoại trừ một bạn SVSQ và tôi nằm trên đồng ba lô và sac marin chất đầy giữa lòng xe, thì tất cả các Alpha ngồi trên băng ghế đều quay mặt và chong súng ra hai bên đường. Bốn nạn nhân bị thương đều đội bê rê xanh (đương) của quân trường Đồng Đế, chỉ riêng SVSQ Võ Công Lý bị thiệt mạng vì ... đội nón sắt!

Lực va chạm của cánh máy bay hầu như không nhiều khi quét qua 4 vàng trán có bê rê hộ mạng, nhưng với hơn 2 cm của nón sắt dôi ra trên đầu, khi bị đụng phải thì sức lực do tốc độ lướt ngang đủ mạnh để cánh máy bay làm long não bộ (concussion) và đẩy bạn Lý bật ra phía sau, đập ót vào nòng súng của ai đó bị hất văng xuống lòng xe trước đó vài

giây. Bạn Lý đã không hề tỉnh lại (coma) một phút giây nào. Thương thay!

oooOooo

Càng về gần Sài Gòn, chúng tôi càng yên lặng để dán mắt vào cảnh vật hai bên đường. Trong khi đó thì tiếng xì xào to, nhỏ của nhiều gương mặt “lạ” có lẽ là lần đầu tiên nhìn thấy các vùng trù phú của Biên Hòa, Gia Định và đặc biệt là sự tân tiến và hiện đại thủ đô miền Nam đã cho chúng tôi biết họ là ai!

Sài Gòn mới hôm nào huyền ảo trong nhịp sinh hoạt thường ngày, nay như ngái ngủ trong buổi xế chiều của một ngày nắng đẹp. Những con đường thân quen bỗng trở thành xa lạ khi- cũng như tại những thành phố chúng tôi đã đi qua

Quán cà phê SG xưa

sau hai ngày được “phóng thích”- màu cờ của phe thắng trận tràn ngập phố phường và không khí sinh hoạt dường như chỉ mang sắc thái gượng gạo và nhần nhịn.

Khi xe về đến ngã Sáu và vào bến Pétrus Ký thì quang cảnh bờ thờ càng thêm rõ nét. Cảnh chào khách của xích lô máy, xích lô đạp và xe ôm vẫn còn nhưng không nhộn nhịp, xôn xao như xưa.

Vì đã xế chiều hay vì lý do nào khác mà ngay cả khu bến xe náo nhiệt nhứt của Sài Gòn cũng rời rạc và uể oải chưa từng thấy!/? Chắc hẳn xe đồ đã bị trưng dụng như tôi đã thấy ở ngoài Đà Nẵng và trên quốc lộ 1, bằng không thì bến xe nổi tiếng nhứt của Sài Gòn không thể nào hoang vắng như vậy được!

Hoàng Ngọc Ân và tôi chia tay nhau ngay khi xuống xe. Anh Ân ngoác một chiếc xe ôm... “để đi cho lẹ”. Người bạn đồng cảnh và đồng hành nói sau cái bắt tay và lời hẹn gặp

bên Khánh Hội là nơi gia đình anh cư ngụ. Ngay sau đó, có một hai người ngõ ý mời lên xích lô nhưng tôi từ chối, đeo chiếc ba lô lên vai rồi rào bước về phía đường Phan Thanh Giản.

Khi này, lúc chiếc xe đồ chạy ngang ngã tư Hiền Vương-Trương Minh Giảng, tôi đã định gọi tài xế dừng lại để xuống xe lội bộ về nhà cho gần nhưng lại đổi ý vì muốn đi chung với anh Ân thêm một đoạn đường nữa. Dù sao cũng đã về gần nhà rồi! Có đi thêm vài con đường nữa thì cũng nên thông thả mà tận dụng cơ hội nhìn người và nhìn đời trong hoàn cảnh mới.

Bước chân đưa tôi qua lề bên trái của con đường Phan

Thanh Giản một cách ngẫu nhiên như là để tránh ánh nắng đang còn gay gắt lúc về chiều. Màu nắng đã gắt, màu đỏ như máu của những lá cờ

Quán cà phê SG xưa

tượng trưng cho chế độ mới càng làm con người thêm... nhức mắt!

Chưa quen với những thay đổi đáng lòng, nhưng vẫn phải chấp nhận sự nghiệt ngã của định phận. Nhà đã thay chủ mới. Người đang bị đóng khung trong ngục tù bao la. Tự do chỉ có trong tâm khảm hay trong hoài niệm của vàng son quá khứ. Thì thôi cũng đành! Ai sao, ta vậy!

Vừa đi, tôi vừa đưa mắt nhìn những khu phố trước mặt và bên kia đường để nhận ra rằng ở đâu người dân cũng một nhịp sinh hoạt trầm lắng thật lạ thường.

Cũng chỉ mới hơn một năm mà Sài Gòn của thời yêu cuồng sống vội trong chiến tranh, của những hiện sinh nửa

mùa, thể hiện qua phong cách đột thời gian trong các quán nhạc hay vũ trường của những kẻ may mắn hưởng thụ giờ phút yên bình ở chôn hậu phương, đã không còn.

Thành phố của đập diu xe cộ hòa lẫn với âm thanh máy nổ trong giờ tan sở, của những tà áo tan trường tung tăng trên hè phố hoặc hình ảnh của những nụ cười đáng yêu của cô gái bên bàn tay đan với người về từ đầu tuyến đã nhường chỗ cho những bóng người gò lưng trên chiếc xe đạp hay những chiếc quân xa chở đầy nón cối và những bộ kaki Nam Định lướt ngang trên đường.

Còn âm thanh?! Tiếng xe qua lại dường như nghe nhỏ hơn cả những chiếc loa phường đang “khủng bố” màng nhĩ của khách bộ hành và người dân trong con hẻm của từng khu phố. Hóa ra nơi nào nhà nước cộng sản cũng đều áp dụng một phương thức sinh hoạt như nhau. Cứ chừng vài chục bước là lại nghe những bài nhạc eo éo làn điệu ngũ cung của Tàu, của dân ca bắc bộ hay những bản tin có tính cách tuyên truyền được phát đi phát lại để cố tình tẩy não của nhà cầm quyền.

Rạp hát Long Vân đã bỏ lại khá xa phía sau lưng, Đại Đồng thì nằm khiêm nhường bên kia ngã tư, trên đường Nguyễn Thiện Thuật. Cả hai rạp dường như đang giương áp phích và pa nô quảng cáo cho một loại phim kiểu tâm lý xã hội của Nga xô hay một quốc gia nào đó trong khối Đông Âu. Chắc chắn không phải là loại phim trữ tình kiểu Love Story của Mỹ hay La Piscine của Pháp bởi trong thế giới cộng sản không có loại tình cảm mà họ cho là ủy mị kiểu tiểu tư sản như vậy!

Bất giác, tôi chạnh nghĩ tới chủ trương dùng âm nhạc và phim ảnh để tuyên truyền cho chế độ, qua những bản nhạc đã được nghe và mấy cuốn phim đã được xem lúc còn ở các trại tập trung tại Đà Nẵng và Hội An. Nghệ thuật cũng phải có “chất thép”, phải ca ngợi chế độ và phải đồng thời lên án kẻ thù về mọi mặt. Mấy con vẹt quần giáo cũng như các bộ chính trị trong các trại học tập đã “phán” như vậy đó! Thầy

chạy thật!

Tôi vừa đi vừa miên man suy tưởng nên không để ý tới việc bước tới đâu là có những ánh mắt đang nhìn mình chằm chằm tới đó. Ngay từ khi chia tay với anh Ân tại bến xe thì tôi có cảm giác dân chúng đang rất ngạc nhiên khi thấy một thanh niên mặc quân phục của tân binh quân dịch thời Việt Nam Cộng Hòa hiên ngang đi trên lề đường.

Mà thật vậy! Từ đầu tới chân tôi hoàn toàn ăn mặc như người lính trong quân trường với đồ đạc mới toanh, từ nón lưỡi trai đến bộ treillis và cả sợi giây nịt lẫn đôi giày bó cùng với chiếc ba lô, tất cả đều lấy từ kho quân trang của Cục Quân Nhu tại Đà Nẵng.

Trên đường từ trong trại tù Hiệp Đức ra bến xe đò Thăng Bình và ngay cả tại Đà Nẵng, đã có nhiều người ngó ý muốn tôi bán lại bộ quân phục và chiếc ba lô. Đặc biệt là những người đang khần hoang trong khu vực gần doanh trại của tù cải tạo. Họ nói đồ treillis của Lính rất quý vì làm lưng cỡ nào cũng rất lâu mòn và không sợ rách, còn ba lô thì đựng được khá nhiều thứ tiện dụng và cho dù nặng cách mấy thì đeo trên vai vẫn thoải mái hơn vác bị hay túi trên lưng khi đi chuyên.

Họ đề nghị mua bằng nhiều giá rất...hấp dẫn nhưng tôi quyết định giữ lại mọi thứ để kỷ niệm của thời mới vào Lính cũng như lúc trở thành “phó thường dân”. Chính vì vậy mà có nhiều người đang nhìn tôi đi trên hè phố, nhứt là khi tôi đứng ngay trước ngôi nhà 3 tầng có cửa sắt hai lớp mang số 9.. thì đã nghe nhiều tiếng xì xào bàn tán chung quanh. Một vài người trong bọn họ đoán đúng khi nói với nhau là tôi “cải tạo” mới về, nhưng cũng có người nghĩ sai khi cho là “anh này hồi lúc trước chắc có ở đây!”.

Những người đó đoán sai nhưng cũng đã phần nào đoán đúng. Từ sau mùa học buổi tối của lớp đệ nhứt ở Trung Học Trường Sơn trên đường Lê Văn Duyệt năm 1970, cho tới khi tôi về phép mãi khóa tháng 6/1973, thì đây là nơi tôi lui tới thường xuyên để dợt nhạc, hát hò, nhậu nhẹt hoặc tâm

tình với Trần Quốc Tuấn,

Tuấn là một đồng môn JJR kiêm “lính cậu”, có cha là lãnh tụ của Tổng Liên Đoàn Lao Công Việt Nam, đồng thời cũng là một trong những gương mặt có nhiều thế lực nhứt trong sinh hoạt chính trị của hai thời Cộng Hòa tại miền Nam Việt Nam.

Gaston Tuấn và đại gia đình chắc chắn đã an lành rời khỏi đất nước ngay khi Sài Gòn đang hấp hối. Ngôi nhà của bạn bây giờ nằm im lìm sau khối cửa sắt vô hồn như mặc kệ dòng đời đang luân chuyển bên ngoài. Chủ nhân bây giờ là ai?

Ai trong số những người đang tò mò nhìn tôi là hàng xóm cũ của Tuấn? Hay họ cũng chỉ là bộ hành hoặc người bàng quang đang dừng lại trên lề để tò mò nhìn một “hiện tượng lạ” là tôi?

Trong số họ, bây giờ tôi mới để ý thấy có một thanh niên đã chậm rãi đạp xe theo tôi từ lúc tôi vừa đi ngang qua rạp Long Vân. Bây giờ anh chàng cũng chỉ đưa mắt nhìn, không tỏ ý muốn bắt chuyện. Nhưng khi tôi dừng chân trước Bệnh Viện Bình Dân và trường Văn Học thì chàng thanh niên dắt xe lên lề rồi đến bên tôi, nói:

- Lúc trước em cũng học ở đây!

Tôi quay sang nhìn anh ta, không trả lời. Vẫn ánh mắt hướng vào ngôi trường tư thục một đạo nổi tiếng về một người thầy dạy môn Triết, anh chàng nói thêm:

- Em không có cơ hội nếm mùi đại học vì đang lớp 12 thì đã mất nước.

Tôi nghe hai chữ cuối của câu nói mà thấy nhói trong lòng. Người xưa có câu “Nước Mất thì Nhà Tan”. Nước đã mất gần một năm vậy thì Nhà cũng bắt đầu lung lay là cái chắc. Nhưng bao giờ thì tan? Tan như thế nào? Chắc chắn bọn cầm quyền đã có mưu đồ. Không thể nào chúng để yên cho dân miền nam hưởng không khí an vui như thuở trước mặc dù chúng luôn miệng rêu rao khẩu hiệu “tự do, hạnh phúc”.

Đã ở Đà Nẵng một đêm và sau khi quan sát thái độ cùng cách sinh hoạt của người dân trên suốt lộ trình xuôi nam và ngay giữa lòng Sài Gòn, tôi đã thấy cảnh ...nhà tan qua hình ảnh những chiếc xe đò, xe hàng, xe tải bị trưng dụng để chở của cải, vật chất và hàng hóa ngược Bắc rồi đưa đám bộ đội và dân nón cối xuôi nam. Rõ ràng là Sài Gòn và miền Nam đang dần dà tan...loãng!

- Nhà còn xa không anh? Lên đây em chở về cho. Xin đừng ngại. Mình với nhau mà!

Nghe câu này, tôi muốn bật khóc. Từ trong trại tù, ra tới Đà Nẵng rồi suốt quãng đường về, đâu đâu chúng tôi cũng nhận được câu nói thật âm lòng này. Chỉ những người cùng tâm trạng và hoàn cảnh mới an ủi nhau bằng câu nói mộc mạc mà chan hòa tình cảm đó. Nghĩ tới đây, tôi dừng bước, quay sang chàng thanh niên, mỉm cười rồi đến bên cạnh anh ta:

- Đi bộ với tôi một đoạn cho vui được không?

- Em nghĩ là anh để em chở anh về cho nhanh. Gia đình anh chắc là mừng lắm.

Tôi ngăn người nhìn người đồng hành bất đắc dĩ. Lời nói chuyển tải toàn bộ tâm tính của một con người nên qua câu vừa rồi, rõ ràng là anh bạn “chưa kịp trở thành cậu Tú của miền Nam” này đã cho thấy tấm lòng rất nhân bản của mình.

Không cần phải nghĩ ngợi thêm, tôi nói tiếng cảm ơn rồi lên ngò trên yên sau, phía đằng trước là một nụ cười đôn hậu thật rạng rỡ! Từ ngã tư Lê Văn Duyệt- Phan Thanh Giản về tới ngã ba Kỳ Đồng- Trương Minh Giảng không xa nên chỉ kịp hỏi tên và nhận từ người em bạn mới quen vài tin tức liên quan tới cuộc sống hiện tại là đã về tới đầu con hẻm 128 trên đường Trương Minh Giảng.

Sau cái bắt tay là những lời chúc lành của chàng trai, sau đó nữa là lời hẹn gặp nhau trong tương lai thật gần.

Tôi vừa nói xong lời cảm ơn là người em bạn tốt bụng đó đạp xe phóng nhanh lên dốc cầu, hướng về phía trường Đại Học Vạn Hạnh. Tôi nhìn theo một hồi rồi mới quay

người bước vào con hẻm.

Đã có người nhận ra tôi. Đã có lời hỏi han kèm theo những nét mặt mừng rỡ rất chân thành. Con hẻm của tuổi thơ Sài Gòn, của lứa tuổi dậy thì đầy mơ hoa, của màu áo trận vùng địa đầu giới tuyên lại một lần nữa đón bước chân trở về của một gương mặt thân quen trong khu phố.

Chắc chắn đã có người chạy qua nhà báo tin cho gia đình tôi biết. Chốc lát nữa

thôi, tôi sẽ được những vòng tay nồng ấm đón mừng ngày đoàn tụ. Nhưng hôm nay là hạnh phúc đoàn viên, còn ngày mai thì sao?!

Với thân phận một “phó thường dân” trong ngục tù bao la mang hình chữ S này, tôi sẽ làm được gì, có “sống” được với đám chủ mới của đất nước hay không?!

Kệ mẹ nó! Hai đứa em đang từ xa chạy tới rồi kìa! Vui với gia đình cái đã! Chuyện ngày mai thì cứ gửi vào tương lai.

Que Séra Séra!

Chợ Trương Minh Giảng SG xưa

*Đất nước còn, tất cả còn
Đất nước mất, mất tất cả.*

Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu

Tôi và Những Ngày Đại Hội BĐQ 2018

Lan Phi

Nếu cho tôi được ngược thời gian quay lại 45 năm trước, thì ngày mãn khóa 9/72 tại Trường Bộ binh Thủ Đức tôi vẫn chọn về binh chủng BĐQ. Bởi lẽ, nói thật là nhà tôi sát vách trại Yết Kiêu là Hậu cứ của TQLC, kế đó là Trại Chương Dương cũng của pháo binh TQLC và xé lên Tam Hà thì hậu cứ của Tiểu đoàn 2 Trâu điên. Thủ Đức quê tôi là cứ địa của TQLC, lên miệt Dĩ An Rừng Cấm và căn cứ Sóng thần là Bộ tư lệnh TQLC nên tôi đã quen biết nhiều dân mũ xanh. Vì thế BĐQ là mới mẻ và thích hợp với tính phiêu lưu của tôi cùng danh xưng Cọp Ba Đầu Rắn làm khiếp vía quân thù từ đạo đó.

Cái duyên thì có nhưng ở với binh chủng không lâu thì gặp họa mất nước. Ra hải ngoại may mắn được gặp lại các Niên trưởng và chiến hữu BĐQ vùng Hoa Thịnh Đốn sinh hoạt trở lại mới thấy cuối đời còn gặp nhiều may mắn lắm. Cho nên, những ngày tháng hành quân năm xưa trên vùng Cao nguyên lầy lội mưa rừng, hay lúc lội vùng sinh lầy Núi dài Châu đốc qua Cô Tô Thất Sơn thì có biết cái ngày sinh nhật của Binh chủng mình là ngày nào đâu. Đến bây giờ, ra hải ngoại mới biết là mỗi năm ngày thành lập binh chủng BĐQ là ngày 1 tháng 7 năm 1960. Và cứ mỗi năm như thế, cái háo hức của những chiến binh Biệt Động lại đón chờ, trông ngóng đến ngày này để gặp lại chiến hữu, đồng đội của mình sau 43 năm xa cách.

Năm nay Đại hội được tổ chức tại Miền Nam California. Lại được một cái sướng là đa số bạn đồng khóa 9/72 Khăn

đỏ tập trung tại Nam Cali nhiều nhất. Một công đôi việc, vừa đi Đại Hội binh chủng, vừa thăm lại bạn bè sau 45 năm xa cách. Trời ạ, thời gian dài như vậy gần hết một đời người. Đẹp hết công việc, tôi đặt vé trước 5 tháng trời chuẩn bị hào hứng chờ ngày lên đường đi phỏ hội. Đồng thời, gọi phone thông báo cho cô em út đang ở Mississippi bay qua Nam Cali để gặp nhau vì anh em một nhà qua Mỹ chỉ có 2 mà đã 12 năm không gặp nhau.

Nếu ngày xưa lúc Tiểu đoàn đang hành quân mà được đi phép thì chỉ có những trường hợp đặc biệt quan hôn tang tế gia đình và bị thương mà thôi. Còn bây giờ hết hành quân nhưng lại bị cơm áo gạo tiền nó hành nên chuyện nghỉ phép cũng là phải sắp xếp sao cho gọn gàng công việc để khi quay về không bẽ bộn là OK.

Thời gian biểu chia ra: 2 ngày cho bạn cùng khóa và gia đình, 3 ngày cho Đại Hội. Sắp sẵn thời gian để hàn huyên tâm sự cùng bạn bè và chiến hữu. Kế hoạch hành quân lập ra rõ ràng như thế, nhưng khi đụng trận thì ôi thôi phi pháo, phi tuần xung phong lộn xà ngẫu. Nhưng không sao, vui là chính còn thời giờ thì kéo ra phía sau cho đi chỗ khác chơi...

Ta dẫu thời gian vào mái tóc
khóc cười theo vận nước điêu linh
cạn chén hồ trường dù không thể
đem chiến bào để liệm xác chiến binh.

Niềm vui khi gặp lại bạn bè và Thẩm quyền trưởng sau bốn mươi lăm năm chia cách....

Cánh phi cơ chao nghiêng, qua ô cửa là khung trời nắng lóa. Những ngọn núi sừng sững và từng ô dãy nhà gọi nhớ một thời áo trận giầy saut ra Pleiku trình diện đơn vị mới. Phi cơ xuống dần và bánh chạm phi đạo, ngoài xa những hanga của những cánh sắt đang lùi lại đằng sau. Phi trường Santa Ana nhộn nhịp, tôi cũng nghe trong lòng mình rộn lên

một niềm vui khó tả. Từng tuổi này mà chưa kiểm soát được cái tâm thì coi như Niết Bàn còn xa lắm. Mặc kệ, miễn sao gặp lại bạn bè cùng khóa sau 45 năm chia tay từ ngày “Quý xuống - Các Sinh Viên Sĩ Quan... Đứng lên - Các Tân Sĩ Quan” là khoái rồi. Về khách sạn tắm rửa xong xuôi, “lên máy” gọi cho thằng bạn cùng khóa 9/72 ra BDQ ở Cali báo cáo là trình sát 23 đang cắm dùi tại Garden - Grove, Nam California. Cái thằng chung Khóa 58 RNSL luôn miệng “Mày đừng có nói nhiều, khi nào tao thấy mày và thằng Hận qua tới đây bắt tay lên vùng tao mới tin”.

Cảm giác gặp nhau như mới ngày hôm qua chia tay những thằng bạn cùng khóa để về đơn vị mới. Vậy mới biết cái dây huynh đệ chi binh nó luôn luôn nồng ấm và thân thương biết là bao nhiêu. Xin xiết tay tụi mày: Đặng Văn Phúc 121, Phan Hảo Liêm 123, Khổng Văn Nguyệt 113, Lê Đình Cảnh 153, Nam Việt 113, Đoàn Văn Châu 153, Nguyễn Văn Hiếu 111, Nguyễn Anh Dũng 113, Trần Văn Hưng 124. Bạn lính lâu năm gặp nhau mà không nâng ly thì không phải là lính. Sương sương “một chai gậy” Cordon Bleu và nửa chai Henessy của chủ nhà Đặng Văn Phúc cũng làm ấm lòng khách phương xa. Cám ơn tất cả tụi mày. Khóa 9/72 Tiểu đoàn 1 Khăn đỏ luôn luôn trong tim chúng mình.

Hai ngày với bạn bè cùng khóa, cho dù không đầy đủ tất cả nhưng cũng tạo không khí quân trường như thuở xưa, nhắc lại kỷ niệm thời lê lét trườn bò trong quân trường Thủ Đức...

Nếu một ngày anh là dân biệt động
thì suốt đời là lính Biệt động quân...

Người lính Biệt động quân khi xưa rất ít khi được gặp mặt Thẩm quyền, nếu đang đi ngoài phố mà lỡ thấy chiếc xe Jeep với 2 cần “ăng ten” đong đưa trước gió là “lùi” cho lệ. Ông mà thấy “lè phè” là coi như hết đạo phố. Do đó,

Thâm quyền thì ở trên cao,
nương theo cánh quạt ào ào ngọn cây,
lính hành quân báo cáo ngay,
về phép “ba trợn” có ngày tù quân...

Nhưng đó là chuyện xưa rồi, bây giờ gặp lại được Thâm quyền trưởng Liên Đoàn vào những ngày “tóc trắng theo thời gian lưu xứ” là mừng còn hơn sắp được tiếp tế hành quân.

Niên trưởng Lê Tất Biên

xưa. Giữa không khí thâm mật của ngày Đại Hội, khi đứng chào tay trình diện vị chỉ huy, nhắc lại kỷ niệm ngày nào, cái rờn rợn của buổi chiều nắng quái Thanh An - Hàm Rồng lại trở về làm rung rung nước mắt.

Năm ngày tại miền Nam Cali nắng ấm và Đại hội 58

Nghे nói lâu lắm vì lý do sức khỏe, Liên đoàn trưởng Liên đoàn 23/BĐQ/ Quân khu II là Đại Tá Lê Tất Biên không sinh hoạt cùng anh em Hội BĐQ Nam Cali được. Nhưng hôm nay, nghe “tiếng gọi bày” của Anh Cọp Cả nên đã hiện diện cùng với nhà cọp và do đó, tôi lại được trình diện vị Đại Tá Liên Đoàn Trưởng thêm lần nữa kể từ sau ngày nhận lệnh hành quân tiền sát Liên tỉnh lộ 7 Pleiku-Phú Bôn năm

năm ngày thành lập binh chủng Biệt Động Quân khép lại vòng tròn của một người lính Biệt Động.

Trong buổi dạ tiệc sinh nhật này, ngoài những cái bắt tay thăm tình huynh đệ đồng môn và đồng đội, tôi còn được gặp lại người bạn tù năm xưa. TQLC Nguyễn Bá Hòe (AET), người bạn đứng thẳng hiên ngang trong trại tù T15 Pleibong, bệnh vực anh em bạn tù và sống rất điềm đạm; được tất cả bạn cùng phòng quý mến. Từ khi đặt chân xuống phi trường cho đến khi rời khỏi Cali nắng âm tình nồng, tôi đã được sống lại một khung trời kỷ niệm từ khi vào lính cho đến khi phải lìa xa Tổ quốc. Một vòng tròn 45 năm tái hiện trước mắt khó có khi nào được gặp.

Xin cảm ơn tất cả bạn bè thân quý, bạn đồng khóa, bạn chiến đấu, tình Huynh đệ chi binh và nhất là các Niên trưởng, Huynh trưởng và các chiến hữu đã cho tôi cảm giác một người lính cuối đường đời còn được sống lại, nhớ lại đoạn đường mình đã đi qua mà hãnh diện và lưu lại một chút gì cho hậu duệ đời sau.

Một lần nữa, người lính Biệt Động Quân Trinh Sát Liên đoàn 23 BĐQ/QK II xin cầu chúc các Niên trưởng, Huynh trưởng và các chiến hữu nhà BĐQ luôn dồi dào sức khỏe, chân cứng đá mềm để sẽ có một ngày nào đó, chúng ta sẽ tổ chức ngày thành lập binh chủng thiện chiến nhất của Miền Nam Việt Nam ngay trên chính quê hương của chúng ta.

Kính chào giữ dạ sắc son

Vì dân quyết chiến -Không sòn lòng trai.

BIỆT ĐỘNG QUÂN _ SÁT

Lan Phi (Trinh Sát Liên đoàn 23/BĐQ/QĐ II/QK II)

HUYNH ĐỆ CHI BINH

(Tập San BDQ số 54 – tháng 9 năm 2018)

BDQ Nguyễn Minh Chánh

Thưa quý ân nhân,

Quý niên trưởng, quý chiến hữu,

Thưa quý vị và các bạn, 43 năm trước, khi cộng sản Bắc Việt tràn ngập khắp nẻo đường của Miền Nam vào cuối tháng 4 năm 1975 đã gây biết bao thương đau, tang tóc cho đất nước. Không chỉ người dân vô tội phải sống trong sự hà khắc, kềm kẹp của chế độ cộng sản, chính gia đình của những chiến sĩ QLVNCH, hay những thương binh đã bỏ một phần thân thể trên chiến trường, đã phải chấp nhận một cuộc sống tủi nhục, đói khổ ngay trên quê hương mình. Họ bị xua đuổi, kỳ thị, phân biệt đối xử, phải sống bên lề xã hội. Sau nhiều thập niên sống cơ cực, ốm đau không tiền chạy chữa thuốc men, nay tuổi già sức yếu, nhiều chiến hữu, đồng đội kém may mắn của chúng ta đã ra đi.

Thưa quý vị,

Không còn bao nhiêu thời gian cho các chiến hữu thương binh kéo dài cuộc sống thiếu thốn hẩm hiu đói khổ. Xin quý vị vì tình huynh đệ chi binh và lòng nhân ái, tiếp tục yểm trợ, đóng góp vào quỹ “Huynh Đệ Chi Binh” như quý vị đã từng hỗ trợ, giúp đỡ anh em kém may mắn của chúng tôi trong suốt 20 năm qua.

Thay mặt Ban Chấp Hành Tổng Hội Biệt Động Quân và gia đình thương binh đã nhận được sự giúp đỡ của quý vị, chúng tôi trân trọng cảm tạ những ân tình mà quý vị đã dành cho trong suốt thời gian qua. Chương trình Huynh Đệ Chi

Binh ước mong luôn được sự hỗ trợ của quý vị.

Mọi tin tức liên quan đến thương binh Biệt Động Quân và đóng góp cho chương trình Huynh Đệ Chi Binh, xin gửi về:

BDQ Nguyễn Minh Chánh
18520 Rio Seco Dr. #A
Roland Heights, CA 91748-2040
Tel: 626-839-6223

DANH SÁCH THÂN HỮU VÀ BĐQ YẾM TRỢ QUỸ HUYNH ĐỆ CHI BINH

THÂN HỮU:

-Đỗ Văn Sự	CA	100\$
-Hồ Văn Hạnh	VA	100\$
-Lê Trường Mỹ	TX	200\$
-Đặng Công Quyền	TĐ30/CTCT	150\$
-Phạm Hoàng Tuấn	HI	50\$
-Nguyễn Văn Thiệt		50\$
CỘNG		650\$

BIỆT ĐÔNG QUÂN:

-Trần Phú Quý <i>(lần thứ nhất)</i>	CAN	3,000\$
-Nguyễn Văn Gio <i>(lần thứ nhất)</i>	TX	50\$
-Văn Hữu Hà	CA	50\$
-Hội BĐQ Houston	TX	500\$
-Nguyễn Hoàng Quân	CA	100\$
-Hà Văn Phú	TX	50\$

-Quách Xuân Hương	CA	100\$
-Trần Phú Quý (lần thứ nhì)	CAN	2,000\$
-Nguyễn Văn Thế	CA	200\$
-Nguyễn Văn Gio (lần thứ nhì)	TX	50\$
-Hồ Khắc Đàm	CA	25\$
-Nguyễn Khoa Lộc	MI	30\$
-Đình Thế Hùng	TX	20\$
	CỘNG.....	6,175\$

TỔNG CỘNG

-Chuyển tiền quỹ từ Tập San 53:	6484\$
-Thân hữu yểm trợ:	650\$
-Biệt Động Quân yểm trợ:	6175\$
TỔNG SỐ:.....	13,309\$

CHI:

Yểm trợ 55 hồ sơ thương binh và quả phụ tại Việt Nam:
 $55 \times 100 = 5,600$

(mỗi hồ sơ được yểm trợ 100\$, riêng hồ sơ Lê Thị Hiền là 200\$ do BDQ Nguyễn Văn Thế đặc biệt yểm trợ, do đó 55 hồ sơ mà tiền yểm trợ là 5,600\$)

TÒN QUỸ:

Tính đến cuối tháng 7 năm 2018

$13,309\$ - 5,600\$ = 7,709\$$

(bảy nghìn bảy trăm lẻ chín đôla)

DANH SÁCH

THƯƠNG BINH

VÀ

QUẢ PHỤ BÐQ ĐƯỢC YẾM TRỢ

Nguyễn ngọc Ân	TĐ35BÐQ	mù mắt trái	100
Nguyễn Á	TĐ21BÐQ	đau yếu / già	100
Nguyễn XuânBá	TĐ23BÐQ	cụt chân trái	100
Trần Văn Bé	TĐ38BÐQ	liệt thần kinh	100
Trần Thanh Bình	ĐĐ342BÐQ	già yếu	100
Trần Bỏ	TĐ37BÐQ	già yếu	100
Nguyễn Bôn	TĐ68BÐQ	cụt chân trái	100
Nguyễn Văn Chắc	TĐ86BÐQ	cụt chân trái	100
Lê Viết Chiến	TĐ21BÐQ	thương tật	100
Nguyễn Văn Chơn	TĐ37BÐQ	cụt bàn chân	100
Vũ Văn Chu	TĐ90BÐQ	gãy hai chân	100
Võ Chút	TĐ77BÐQ	cắt lá lách	100

Trần Chuyên	TĐ31BĐQ	mù mắt trái	100
Trần Quang Thái	TĐ37BĐQ	cụt hai chân	100
Nguyễn Văn Hoàng	TĐ64BĐQ	cụt chân trái	100
Nguyễn Văn Vân	TĐ43BĐQ	liệt toàn thân	100
Lê Khoa	TĐ11BĐQ	phong cùi	100
Nguyễn Văn Lâm	TĐ39BĐQ	gãy chân Trái	100
Cao Đình An	TĐ37BĐQ	cụt hai chân	100
Đào Văn Hùng	TĐ31BĐQ	mù mắt trái	100
Lê Văn Nguyên	TĐ78BĐQ	liệt hai chân	100
Lý A Dzinh	TĐ39BĐQ	mù hai mắt	100
Phan Ngọc Liêm	TĐ81BĐQ	cụt hai chân	100
Huỳnh Văn Hải	TĐ44BĐQ	liệt hai chân	100
Trần Trâu	TĐ33BĐQ	cụt chân trái	100
Phan Ngọc Sơn	TĐ39BĐQ	liệt hai chân	100
Phạm Hồng Tâm	TĐ21BĐQ	cụt chân phải	100
Hồ Văn Đích	TĐ39BĐQ	mù mắt phải	100
Nguyễn Kim Điệp	TĐ32BĐQ	già yếu	100

Huỳnh Văn Đĩnh	TĐ11BĐQ	gãy tay trái	100
La Đông	TĐ42BĐQ	cụt tay trái	100
Huỳnh Văn Đĩnh	TĐ73BĐQ	liệt hai chân	100
Phạm Văn Giám	TĐ31BĐQ	già yếu	100
Huỳnh Văn Hải	LĐ4BĐQ	liệt hai chân	100
Nguyễn Hội	LĐ4BĐQ	liệt tay trái	100
Trương Văn Hoa	TĐ23BĐQ	mù mắt trái	100
Nguyễn Việt Hoan	TĐ52BĐQ	già lao phổi	100
Trương Văn Hùng	TĐ76BĐQ	cụt chân trái	100
Mai Hùng	TĐ44BĐQ	gãy chân	100
Nguyễn Trọng Hưng	TĐ82BĐQ	già yếu	100
Vũ Văn Hữu	LĐ4BĐQ	liệt tay trái	100
Huỳnh Văn Hường	TĐ33BĐQ	cụt tay phải	100
Trần Quang Khải	LĐ5BĐQ	gãy chân	100
Nguyễn Văn Khê	TĐ33BĐQ	cụt chân trái	100
QP Hoàng thị Bảo vợ Trần Văn Nguyên	TĐ30BĐQ		100
QP Trần Thị Kim vợ Hoàng Nghĩa Hội	TĐ80BĐQ		100

QP Trần Thị Liệu vợ Vũ Đình Sóc	TĐ31BĐQ	100
QP Võ Thị Yên vợ Võ Giang	TĐ33BĐQ	100
QP Phạm Thị Tương vợ Trần Văn Sáu	TĐ52BĐQ	100
QP Võ Thị Hịu vợ Nguyễn Ngữ	TĐ52BĐQ	100
QP Ngô thị Anh vợ Nguyễn Mâu	TĐ52BĐQ	100
QP Nguyễn Thị Cỏn vợ Hồ Đắc Ngạt	TĐ39BĐQ	100
QP Trần Thị Hồng vợ Trần Đức Bang	TĐ21BĐQ TĐ21BĐQ	100
QP Lê Thị Hiền vợ Tống Viết Lạc	LĐ6BĐQ	* 200

* Hồ sơ QP Lê Thị Hiền được BĐQ Nguyễn Văn Thế
yểm trợ thêm 100\$

TỔNG CỘNG 55 hồ sơ được yểm trợ 5600\$

THÂN HỮU YẾM TRỢ TẬP SAN BDQ SỐ 53

1	Nguyễn Văn	Ngàn	ANQĐ	30
2	Lê	Nam	AZ	30
3	Nguyễn	Yến	CA	30
4	Trần Minh	Kevin	CA	20
5	G/S Nguyễn Xuân	Vinh	CA	50
6	Đỗ Phúc	Vĩnh	CA	100
7	Lê Anh	Dũng	CA	50
8	Lê Mạnh	Trí	CA	20
9	Cao Xuân	Tấn	CA	25
10	Ngô	Diêm	CA	20
11	Nguyễn Thành	Điều	CA	30
12	Nguyễn	Hương	CA	30
13	Hồ Hoài	Nhon	CA	100
14	Mrs. Trần Bích	Thủy	CAN	100
15	Nguyễn Gia	Bảo	CAN	20
16	Nguyễn Chí	Vy	CAN	50
17	Nguyễn Đăng	Thư	CB/VT	20
18	Đặng Văn	Tâm	Công Binh	20
19	Nguyễn Văn	Thon	CSDC	20
20	Lê Duy	Trung	CSQG	20
21	Dương Chấn	Hung	CSQG	20
22	Nguyễn Văn	Liên	CTCT	10
23	Phạm	Hoà	CTCT	20
24	Lưu Chí	Hùng	CTCT	50

25	Lưu Anh	Dũng	Đơn Vị 101	30
26	Ngô Tấn	Tài	ĐPQ	50
27	Lê	Khoa	FL	30
28	Phạm Thành	Thuấn	GA	20
29	Nguyễn Ngọc	Cao	GA	50
30	Lê Ngọc	Cần	HBQG	30
31	Nguyễn Văn	Tiến	HI	30
32	Phạm Hoàng	Tuấn	HI	46
33	Nguyễn	Lanh	HQ	20
34	Nguyễn	Lanh	HQ	20
35	Nguyễn Thế	Phiệt	HQ	20
36	Lê Văn	Tư	HQ	20
37	Bùi Xuân	Mộng	IA	20
38	Nguyễn Việt	Khôi	ID	20
39	Nguyễn	Lộc	K10VBQG	50
40	Đỗ	Phúc	K13VBQG	30
41	Trần Ngọc	Thạch	K13VBQG	40
42	Nguyễn Tâm	Tường	K13VBQG	50
43	Lê Minh	Khải	K14VBQG	40
44	Bửu	Khải	K14VBQG	30
45	Trần Quang	Mẫn	K14VBQG	30
46	Trần	Một	K15VBQG	20
47	Nguyễn Công	Hiển	K15VBQG	30
48	Nguyễn Như	Phú	K16VBQG	20
49	Vĩnh	Dác	K16VBQG	50
50	Trần Văn	Hiển	K16VBQG	50
51	Thái Hữu	Dư	K16VBQG	30
52	Nguyễn Văn	Dục	K17VBQG	30

53	Nguyễn Kim	Sơn	K17VBQG	50
54	Phạm Văn	Se	K18VBQG	100
55	Nguyễn Xuân	Toàn	K18VBQG	30
56	Lã Quí	Trang	K18VBQG	40
57	Trần Văn	Cần	K18VBQG	30
58	Nguyễn Văn	Xuân	K18VBQG	30
59	Quách Xuân	Hương	K18VBQG	50
60	Mrs. Lê Văn	Hoạt	K18VBQG	30
61	Nguyễn Văn	Thiệt	K18VBQG	50
62	Trần Văn	Bường	K18VBQG	50
63	Tôn Thất	Ban	K19VBQG	50
64	Trịnh Đức	Phuong	K19VBQG	30
65	Lê Kim	Ngọc	K19VBQG	30
66	Phạm Kim	Khôi	K19VBQG	20
67	Nguyễn Bá	Luân	K19VBQG	30
68	Hoàng	Trai	K19VBQG	30
69	Huỳnh Văn	Phú	K19VBQG	30
70	Trương	Khương	K19VBQG	30
71	Nguyễn	Nho	K19VBQG	50
72	Trần Bá	Tòng	K19VBQG	30
73	Trương Thanh	Sương	K19VBQG	20
74	Vũ Cao	Đà	K19VBQG	30
75	Võ Văn	Quí	K19VBQG	20
76	Mrs. Trần Thị	Hằng	K19VBQG	20
77	Đoàn Phương	Hải	K19VBQG	40
78	Đỗ Tự	Cường	K19VBQG	100
79	Nguyễn Đình	Hạnh	K19VBQG	100
80	Nguyễn Mạnh	Trí	K19VBQG	100

81	Đặng Đình	Liêu	K19VBQG	25
82	Trần Thanh	Thủy	K19VBQG	30
83	Mrs. Lý Kim	Vân	K19VBQG	200
84	Trương Văn	Vân	K20VBQG	30
85	Nguyễn Cao	Nghiêm	K20VBQG	30
86	Lê Quang	Liên	K20VBQG	30
87	Trần Hữu	Hiếu	K20VBQG	200
88	Nguyễn Đình	Ngô	K20VBQG	30
89	Nguyễn Minh	Kính	K21VBQG	30
90	Mai Vĩnh	Phú	K22VBQG	30
91	Trương Văn	Phổ	K22VBQG	30
92	Lê Văn	Kiên	K22VBQG	40
93	Hồ Văn	Quỳnh	K23VBQG	20
94	Dương Trường	Hội	K23VBQG	40
95	Lê Văn	Chuôi	K23VBQG	30
96	Lê Khoa	Toàn	K23VBQG	30
97	Nguyễn Văn	Đạc	K24VBQG	20
98	Trần	Bình	K24VBQG	50
99	Trần	Nam	K24VBQG	40
100	Nguyễn	Đỏm	K24VBQG	30
101	Nguyễn Văn	Được	K24VBQG	20
102	Nguyễn Khoa	Huân	K24VBQG	60
103	Ông Thoại	Đình	K25VBQG	20
104	Văn Quý	Mạnh	K25VBQG	100
105	Đoàn Đình	Hùng	K25VBQG	50
106	Vũ Thế	Thủ	K26VBQG	30
107	Nguyễn Thiện	Nhon	K26VBQG	20
108	Trần Trí	Quốc	K27VBQG	50

109	Huỳnh	Hải	K27VBQG	50
110	Châu	Lân	K27VBQG	30
111	Trần	Tường	K28VBQG	50
112	Nguyễn Trung	Long	K28VBQG	50
113	Dương Đình	Hương	K28VBQG	20
114	Phạm Tấn	Lộc	K29VBQG	20
115	Phòng Tít	Chăng	K29VBQG	50
116	Đường	Lâu	KBC 6106	30
117	Nguyễn	Mục	Kh1/CTCT	30
118	Tôn Thất	Đoàn	Kh10/TĐ	50
119	Ngô	Liên	Kh17/TĐ	20
120	Đỗ Văn	Sự	Kh17/TĐ	30
121	Đình Hoàn	Vân	Kh3/72 TĐ	20
122	Lê Minh	Phước	Kh3/72 TĐ	30
123	Lê Đông	Hải	Kh6/68TĐ	50
124	Nguyễn Minh	Tuấn	Kh9B/72TĐ	30
125	Trần Việt	Hung	KQ	50
126	Nguyễn Thái	Hòa	KQ	50
127	Mai	Bảo	KQ	30
128	Trương Văn	Huệ	KQ	20
129	Đỗ	Dũng	KQ	30
130	Võ Trung	Nhon	KQ	25
131	Trần Văn	Nguyên	KQ	25
132	Phan Khánh	Vân	KQ	20
133	Trần Bá	Hợi	KQ	35
134	Mrs.Phạm Vương	Thục	KQ	50
135	Võ Hồng	Điệp	KS	20
136	Trương Phước	Hiệp	MA	40

137	Phan Ngọc	Minh	MN	30
138	Phương	Khanh	MO	20
169	Đặng	Long	ND	30
139	Cao	Lợi	OR	30
140	Trần	Nhàn	PA	30
141	Mai Thanh	Bình	PA	30
142	Phạm Vũ	Bá	PA	25
143	Nguyễn	Phong	PA	30
144	Nguyễn Đình	Cử	PB	20
145	Nguyễn Lương	Hung	PB	63
146	Tăng Xuân	An	PB	20
147	Nguyễn Hữu	Chế	SĐ18/BB	20
148	Nguyễn	Phi	SĐ18/BB	20
149	Trần	Thúc	SĐ22/BB	20
150	Châu	Hải	SĐ5/BB	50
151	Nguyễn Văn	Tươi	SĐ7/BB	20
152	Lâm Thành	Mậu	TCTV	50
153	Đặng Công	Quyền	TĐ30CTCT	50
154	Lại Quốc	Nam	Thiết Giáp	30
155	Trần Việt	Cường	TK/BạcLiêu	75
156	Trần Kim	Thoại	TQLC	20
157	Lê Quang	Hào	TQLC	40
158	Trần Hưng	Diệt	TX	30
159	Phạm Minh	Châu	TX	100
160	Huỳnh	Ba	TX	20
161	Al Muraisi	Ali	TX	20
162	Mrs. Lê Thị	Nga	VA	20
163	Trần Công	Minh	VA	20

164	Lê Cảnh	Thanh	VHV/ VBQG	50
165	Đoàn Văn	Phụng	VHV/ VBQG	50
166	Nguyễn Cửu	Nhông	VHV/ VBQG	30
167	Nguyễn Hào	Kiệt	VHV/ VBQG	50
168	Dương Đình	Long	WA	40

TỔNG CỘNG = 6404\$

